

ROMÂNIA
TRIBUNALUL IALOMIȚA
ÎN C H E I E R E
Ședința publică din data de 27.01.2016
Instanța compusă din:
PREȘEDINTE- M. B.
GREFIER- T. T.

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Tribunalul Ialomița
reprezentat de procuror C. C.

Pe rol soluționarea contestației formulată de condamnatul D.R.T. împotriva sentinței penale nr. 701 din data de 13.10.2015 pronunțată de Judecătoria Slobozia.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns contestatorul condamnat personal și asistat de avocat ales T. D.C .

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier după care:

Avocat T.D.C. arată că susține cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, precizând că singura chestiune legată de acel recurs 42 din anul 2008, așa cum a afirmat și la termenul anterior nu este chiar aceeași situație ca și a petentului din prezenta cauză, acolo fiind vorba de sesizarea prin același rechizitoriu și de o singură faptă anterioară și una ulterioară condamnării cu suspendare condiționată, iar problema care ar trebui să facă obiectul analizei Înaltei Curți de Casație și Justiție ar fi dacă asupra aceleiași dispoziții de suspendare condiționată poate interveni atât anularea suspendării condiționate a executării pedepsei conform dispozițiilor art. 85 Cod penal, cât și revocarea suspendării executării condiționate conform art. 83 Cod penal, sau care dintre acestea se aplică cu întâietate, care este modul de stabilire a pedepsei într-o astfel de situație și dacă această chestiune poate face obiectul unei contestații la executare.

Arată că situațiile sunt diferite în RIL-ul 42/2008, respectiv în cauza de față. Până la acest moment există o practică neunitară, în sensul că anumite instanțe aplică RIL-ul în cazul condamnării prin hotărâri separate, iar alte instanțe nu țin cont de acest recurs în interesul legii, afirmând în motivare faptul că nu se aplică acest RIL 42/2008, deoarece acesta este limitat la cazul sesizării instanței prin același rechizitoriu, cu o faptă anterioară și o faptă ulterioară aplicării unei condamnări cu suspendare condiționată.

Reprezentantul parchetului apreciază că în cauză sunt întrunite elementele prev. de art. 475 Cod procedură penală pentru a sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție, Tribunalul Ialomița este instanță de ultim grad investită cu soluționarea contestației la executare împotriva sentinței penale nr. 701 a Judecătoriei Slobozia, precizând că soluționarea contestației depinde de soluționarea chestiunilor de drept invocate, iar Înalta Curte de Casație și Justiție nu s-a mai pronunțat cu privire la cele învederate.

În privința problemelor de drept puse în discuție de apărătorul contestatorului, apreciază că acestea ar trebui reformulate pentru a nu se crea confuzia că se tinde la rejudecarea cererii de contopire.

Apreciază că Înalta Curte de Casație și Justiție ar trebui să analizeze dacă este admisibilă o contestație la executare formulată pe temeiul art. 598 alin. 1 lit. d din Codul de procedură penală, împotriva unei hotărâri de contopire intrată în autoritate de lucru judecat prin care s-au menținut în același timp și dispozițiile privind anularea cât și dispozițiile privind revocarea suspendării executării pedepsei sau o astfel de contestație nu poate fi admisă întrucât dispozițiile privind menținerea anulării, cât și a revocării suspendării executării pedepsei au intrat în autoritate de lucru judecat, iar prin înlăturarea acestor dispoziții s-ar afecta această autoritate.

Susține că o astfel de contestație la executare poate fi admisă, având în vedere că în cauză este vorba de o pedeapsă majorată în mod nelegal dacă aveam în vedere practica Curții de Apel București și a acestei instanțe.

Invocă în acest sens sentința penală nr. 485/01.07.2013 a Judecătoria Slobozia, pronunțată în dosar nr. 2453/256/2013, menținută prin decizia penală nr. 170 din data de 28.08.2018 a Tribunalului Ialomița, și sentința penală nr. 94/13.05.2015 a Tribunalului Ialomița pronunțată în dosar nr. 1522/256/2015 rămasă definitivă prin decizia penală nr. 608/27.11.2015 a Curții de Apel București.

Arată că a considera că o astfel de contestație la executare nu poate fi admisă ar însemna o nerecunoaștere a dispozițiilor art. 2 din Codul penal privind legalitatea pedepselor și implicit o încălcare a acestor dispoziții.

Concluzionând, solicită ca instanța să dispună sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală și în temeiul art. 476 alin. 2 Cod procedură penală, să dispună suspendarea cauzei până la soluționarea sesizării, cu mențiunea că ar trebui reformulată chestiunea de drept supusă analizei.

Avocat T.D.C., în replică, arată că a formulat în această manieră, deoarece în primul rând trebuia să explice problema juridică și apoi să vină și să întrebe dacă această problemă poate fi rezolvată și pe ce cale.

Arată că nu există nicio altă cale, nu poate face revizuire împotriva hotărârii pronunțate de Tribunalul Tulcea, fiind vorba de o contopire; apreciază că nu există autoritate de lucru judecat, în cauza de față este vorba despre o contestație la executare, din punct de vedere al celor două cereri nu este o autoritate de lucru de lucru judecat în contextul în care și reprezentantul parchetului apreciază că pedeapsa finală nu este legală.

Cu privire la susținerile Ministerului Public referitoare la practica judiciară depune la dosar o sentință penală pronunțată de Judecătoria Slobozia, rămasă definitivă prin decizia Tribunalului Ialomița, într-o situație asemănătoare.

Instanța își însușește chestiunea de drept invocată în cauză și consideră că trebuie să primească o reformulare.

Tribunalul luând concluziile și punctele de vedere ale părților și procurorului, rămâne în pronunțare.

După deliberare.

INSTANȚA

În baza art. 391 Cod procedură penală, având nevoie de timp pentru a delibera, va amâna pronunțarea asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală.

PENTRU ACESTE MOTIVE
DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 03.02.2016.
Pronunțată în ședință publică astăzi 27.01.2016.

PREȘEDINTE ,

GREFIER,

Dosar nr.4987/312/2014*

ROMÂNIA
TRIBUNALUL IALOMIȚA
ÎNCHIERE
Ședința publică din data de 03.02.2016
Instanța compusă din:
PREȘEDINTE- M. B.
GREFIER- T. T.

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Tribunalul Ialomița
reprezentat de procuror C. C.

Pe rol soluționarea contestației formulate de condamnatul D.R.T. împotriva sentinței penale nr. 701 din data de 13.10.2015 pronunțată de Judecătoria Slobozia.

Dezbaterea au avut loc în ședința publică din data de 27.01.2016, fiind consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta, când instanța, având nevoie de timp, a amânat pronunțarea la data de 03.02.2016, pentru când dispune următoarele:

După deliberare.

I N S T A N T A ,

Asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

I. Constată admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în raport de dispozițiile art. 475 Cod procedură penală, motivat de faptul că:

a) Tribunalul este investit cu judecarea cauzei în ultimă instanță, potrivit art. 425 ind. 1 alin. 7 Cod procedură penală, care prevăd că hotărârea pronunțată în contestație este decizia, care nu este supusă niciunei căi de atac.

b) De lămurirea chestiunii de drept invocate - admisibilitatea contestației la executare întemeiată pe dispozițiile art. 598 alin. 1 lit. d Cod procedură penală, având ca obiect menținerea anulării suspendării condiționate dispusă conform art. 85 Cod penal din 1969 și înlăturarea revocării suspendării condiționate aceleiași pedepse, măsuri aplicate prin hotărâri intrate în autoritate de lucru judecat, depinde soluționarea pe fond a cauzei, respectiv posibilitatea micșorării pedepsei rezultante aplicate condamnatului, în temeiul art. 598 alin. 1 lit. d Cod procedură penală.

c) Chestiunea de drept este nouă, în sensul că, asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat nici prin hotărâre prealabilă, nici printr-un recurs în interesul legii.

d) Chestiunea de drept enunțată nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

II. Expunerea succintă a cauzei:

Petentul condamnat D. R. T. a formulat contestație la executare întemeiată pe dispozițiile art. 598 alin. 1 lit. d Cod procedură penală, împotriva sentinței penale nr. 1191/23.09.2013 pronunțată de Judecătoria Tulcea, definitivă prin decizia penală nr. 9/14.01.2014 a Tribunalului Tulcea, prin care, urmare a contopirii de pedepse s-a stabilit ca acesta să execute pedeapsa rezultantă de 9 ani și 6 luni închisoare.

A susținut că pedeapsa rezultantă a fost stabilită în mod eronat, deoarece nu pot fi aplicate simultan atât dispozițiile legale referitoare la anularea suspendării condiționate a executării pedepsei, cât și cele privind revocarea suspendării condiționate a executării aceleiași pedepse, cele două instituții având caracter juridic diferit, problema priorității anulării

suspendării condiționate fiind rezolvată prin Decizia nr. 42/2008 a Secțiilor Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Soluționând contestația la executare, Judecătoria Slobozia prin sentința penală nr. 701/13.10.2015, în temeiul art. 598 alin. 1 lit. d Cod procedură penală, a respins cererea ca neîntemeiată, apreciind că situația juridică a petentului a fost analizată anterior prin hotărârea de contopire de pedepse, intrată sub autoritate de lucru judecat.

Împotriva acestei sentințe, în termen legal, petentul condamnat D.R.T., prin apărător, a formulat contestație la executare solicitând admiterea acesteia și micșorarea pedepsei rezultante cu 2 ani închisoare, pedeapsă cu privire la care, în hotărârea de contopire a Judecătoriei Tulcea, s-a luat act de anularea suspendării condiționate (dispusă prin sentința penală nr. 393/29.03.2013 pronunțată de Judecătoria Constanța, definitivă la 17.05.2013) și, totodată, s-a menținut revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei de 2 ani (dispusă prin sentința penală nr. 1669/20.12.2012, pronunțată de Judecătoria Constanța, definitivă la 03.04.2013).

În același timp, a solicitat instanței de control judiciar, în temeiul art. 475 Cod procedură penală, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiției – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală pentru a răspunde la următoarele chestiuni de drept:

1. Dacă asupra aceleiași dispoziții de suspendare condiționată a executării pedepsei dispusă conform art. 81 Cod penal din 1969 pot interveni atât anularea suspendării condiționate a executării pedepsei conform art. 85 Cod penal din 1969, cât și revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei conform art. 83 Cod penal sau care dintre cele două instituții are prioritate, stabilindu-se totodată, într-o astfel de situație, modul de stabilire al pedepsei finale;

2. Să se stabilească dacă o asemenea chestiune poate face obiectul unei contestații contra executării, întemeiată pe dispozițiile art. 598 Cod procedură penală.

III. Punctul de vedere cu privire la dezlegarea chestiunii de drept.

1. Petentul condamnat, prin apărătorul ales, își menține punctul de vedere în sensul că numai pe calea contestației la executare se poate rezolva această situație.

2. Reprezentantul Ministerului Public – Parchetul de pe lângă Tribunalul Ialomița - a susținut că o astfel de contestație la executare poate fi admisă, având în vedere că pedeapsa rezultantă este nelegală.

A considera că o astfel de contestație la executare nu poate fi admisă ar însemna o încălcare a dispozițiilor art. 2 din Codul penal privind legalitatea pedepselor.

Totodată, parchetul solicită reformularea problemei de drept ce trebuie analizată astfel:

1. Dacă este admisibilă o contestație la executare formulată în temeiul art. 598 alin. 1 lit. d Cod procedură penală, împotriva unei hotărâri de contopire intrată în autoritate de lucru judecat prin care s-au menținut în același timp dispozițiile privind anularea (art. 85 Cod penal din 1969), cât și dispozițiile privind revocarea – art. 83 Cod penal din 1969, sau o astfel de contestație nu poate fi admisă întrucât s-ar afecta autoritatea de lucru judecat.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată.

1. Redarea normelor de drept interne apreciate a fi relevante în speță:

Art. 85 Cod penal din 1969:

„ Dacă se descoperă că cel condamnat mai săvârșise o infracțiune înainte de pronunțarea hotărârii prin care s-a dispus suspendarea până la rămânerea definitivă a acesteia, pentru care i s-a aplicat pedeapsa închisorii chiar după expirarea termenului de încercare, suspendarea condiționată a executării pedepsei se anulează, aplicându-se, după caz, dispozițiile privitoare la concursul de infracțiuni sau recidivă”.

Art. 83 Cod penal din 1969: „ Dacă în cursul termenului de încercare, cel condamnat a săvârșit din nou o infracțiune, pentru care s-a pronunțat o condamnare definitivă, chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă suspendarea condiționată, dispunând executarea în întregime a pedepsei, care nu se contopește cu pedeapsa aplicată pentru noua infracțiune ”.

Decizia nr. 42/2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secțiile Unite:

S-a admis recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și s-a stabilit că: „ În cazul în care instanța este investită prin același act de sesizare cu judecarea a două infracțiuni intenționate, săvârșite de același inculpat, dintre care una anterior și cealaltă ulterior rămânerii definitive a hotărârii de condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, sunt aplicabile exclusiv dispozițiile art. 85 din codul penal.

Pedeapsa ce va fi executată urmează a fi determinată astfel:

-se vor aplica pedepse pentru fiecare dintre cele două infracțiuni deduse judecării;

-se va dispune anularea suspendării condiționate a executării pedepsei pronunțate anterior;

-se va contopi pedeapsa stabilită pentru infracțiunea ce a dus la condamnarea cu suspendare condiționată cu cea care a atras anularea acesteia, potrivit regulilor privind concursul de infracțiuni, putându-se adăuga și un spor de pedeapsă;

-pedeapsa rezultantă, astfel determinată, se va contopi după regulile privitoare la recidiva postcondamnatorie sau pluralitatea intermediară cu cea stabilită pentru fapta săvârșită în termenul de încercare, la care se poate adăuga un nou spor de pedeapsă.

Art. 15 alin. 2 din Legea nr. 187/2012.

„Regimul suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute la alin. 1, inclusiv sub aspectul revocării sau anulării acesteia, este cel prevăzut de codul penal din 1969”.

Art. 598 alin. 1 Cod procedură penală: „Contestația împotriva executării hotărârii penale se poate face în următoarele cazuri:

d)când se invocă amnistia, prescripția, grațierea sau orice altă cauză de stingere ori de micșorare a pedepsei”.

2. Prezentarea jurisprudenței instanțelor de judecată.

Regula anularea suspendării executării pedepsei exclude revocarea instituită de Înalta Curte de Casație și Justiție prin soluționarea recursului în interesul legii a pornit de la regimul diferit al celor două instituții: *anularea* este o sancțiune ce presupune existența unui viciu, a unei cauze anterioare suspendării condiționate a executării pedepsei, pe când *revocarea* este o sancțiune ce presupune un viciu, o cauză ulterioară suspendării, relație temporală de unde derivă aplicarea cu prioritate a sancțiunii anulării și imposibilitatea aplicării sancțiunii revocării suspendării condiționate.

În practica instanțelor, această regulă are o aplicabilitate mai largă decât ipoteza sesizării prin același rechizitoriu cu o pluralitate de infracțiuni care conduce la aplicarea concomitentă a celor două instituții.

Prin decizia penală nr. 608/CO/27.11.2015 Curtea de Apel București – Secția a II-a penală, a admis contestațiile formulate de Parchetul de pe lângă Tribunalul Ialomița și condamnatul O.C.G. împotriva sentinței penale nr. 94/13.05.2015 a Tribunalului Ialomița și rejudecând, în fond, a admis cererea de contopire formulată de condamnat.

În efectuarea operațiunii de contopire, în legătură cu pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare cu privire la care se aplicase anterior atât anularea suspendării condiționate a executării pedepsei (prin sentința penală nr. 74/23.01.2013 a Judecătoriei Constanța) cât și revocarea suspendării condiționate a executării pedepsei (prin sentința penală nr. 70/06.02.2013 a Tribunalului Constanța), Curtea a dat eficiență doar anulării suspendării condiționate, făcând trimitere la Decizia nr. 42/2008, încât pedeapsa rezultantă a fost stabilită la 9 ani închisoare (iar nu 11 ani și 6 luni, la care ajunsese prima instanță).

În mod asemănător, a procedat Judecătoria Slobozia la soluționarea cererii de *contopire* pedepse, prin sentința penală nr. 485/0107.2013, definitivă prin decizia penală nr. 170/R/28.08.2013 a Tribunalului Ialomița.

În mod diferit, Tribunalul Tulcea prin decizia penală nr. 9/14.01.2014 a menținut atât dispozițiile privind anularea suspendării condiționate cât și pe cele privind revocarea suspendării condiționate cu privire la aceeași pedeapsă, cu motivarea că nu este aplicabilă Decizia nr. 42/2008 a Secțiilor Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție (astfel cum s-a arătat anterior, la pct. II).

3. Opinia completului de judecată.

Pentru rezolvarea situațiilor juridice în care prin încălcarea regulilor stabilite de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secțiile Unite prin Decizia nr. 42/2008, s-a ajuns la executarea unor pedepse majorate în mod nelegal, ar exista un singur remediu juridic și anume admisibilitatea contestației la executare întemeiată pe dispozițiile art. 598 alin. 1 lit. d Cod procedură penală.

Respectând principiul legalității pedepsei, instanța de judecată trebuie să aplice cu prioritate soluția anulării suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 85 Cod penal din 1969 (excluzând aplicarea concomitentă a art.83 Cod penal din 1969).

Existența Deciziei nr. 42/2008 nu atrage inadmisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, deoarece chestiunea de drept a cărei rezolvare se solicită vizează stabilirea unui remediu juridic pentru alte situații decât ipoteza sesizării prin același rechizitoriu cu o pluralitate de infracțiuni ce determină aplicarea concomitentă a celor două instituții.

Față de aceste considerente, instanța apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate și, totodată, este oportună sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă, în respectarea principiului legalității pedepsei, este admisibilă o contestație la executare, întemeiată pe dispozițiile art. 598 alin. 1 lit. d Cod procedură penală, având ca obiect menținerea cu prioritate a anulării suspendării condiționate a executării pedepsei, dispuse conform art. 85 Cod penal din 1969 și înlăturarea revocării suspendării condiționate a executării aceleiași pedepsei, măsuri aplicate prin hotărâri definitive intrate în autoritate de lucru judecat.

În baza art. 476 alin. 2 Cod procedură penală, se va dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la pronunțarea hotărârii prealabile.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII DECIDE :

În baza art. 475 Cod procedură penală, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă, în respectarea principiului legalității pedepsei, este admisibilă o contestație la executare, întemeiată pe dispozițiile art. 598 alin. 1 lit. d Cod procedură penală, având ca obiect menținerea cu prioritate a anulării suspendării condiționate a executării pedepsei, dispuse conform art. 85 Cod penal din 1969 și înlăturarea revocării suspendării condiționate a executării aceleiași pedepsei, măsuri aplicate prin hotărâri definitive intrate în autoritate de lucru judecat.

În baza art. 476 alin. 2 Cod procedură penală, suspendă judecata prezentei cauze până la pronunțarea hotărârii prealabile.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică azi, 03.02.2016.

PREȘEDINTE,

GREFIER,